

Základní přehled biblických proroctví

8. Příběh dvou synů

Tajemství Bible - Ladislav Hodač

V knize **Galatským 4:21-31** vypráví apoštol Pavel fascinující příběh o dvou ženách a jejich synech. Jedna z nich se jmenovala Hagar a ta měla syna jménem Izmael. Ta druhá se jmenovala Sarah a její syn byl Izák. Narozením těchto dvou synů začal nenávistný konflikt dvou národů, totiž Izraele a Arabů, který trvá až do dnešní doby. Zároveň ale má tento dávný příběh i prorockou dimenzi.

Dva synové.

1. Bůh zaslíbil Abrahamovi semeno, skrze které TO SEMENO přijde do světa. Skrze TOTO SEMENO budou požehnány všechny národy.

Genesis 22:18 a ve tvém potomstvu dojdou požehnání všechny pronárody země, protože jsi uposlechl mého hlasu."

Abrahamovo semeno podědí také zemi Kanaán.

Genesis 12:7 I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: "Tuto zemi dám tvému potomstvu." Proto tam Abram vybudoval oltář Hospodinu, který se mu ukázal.

Poznámka: Abraham věděl, že zaslíbené semeno nebyl jen Izák.

Jan 8:58 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, dříve než se Abraham narodil, já jsem."

Abraham věděl, že zaslíbená země obsahuje celý svět.

Římanům 4:13 Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomstvu na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry.

Neviděl jen Kanaán jako zaslíbenou zemi. Očekával město, jehož základy vybudoval Bůh.

Židům 11:10 a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.

Židům 11:13-14 ¹³ Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. ¹⁴ Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží.

2. Ačkoliv Bůh zaslíbil Abrahamovi potomků jako písku, tak ale TEN POTOMEK, skrze kterého bude zaslíbení naplněno, je TÍM KONKRÉTNÍM POTOMKEM. Apoštol Pavel nám to vysvětluje.

Galatským 3:16 Slib byl dán Abrahamovi a 'jeho potomku'; nemluví se o potomcích, nýbrž o potomku: je jím Kristus.

3. Abraham zpochybnil Boží zaslíbení a zplodil „syna“ svým vlastním přičiněním.

Genesis 16:1-4 ¹Sárj, žena Abramova, mu nerodila. Měla egyptskou otrokyni, která se jmenovala Hagar. ² Jednou řekla Sárj Abramovi: "Hle, Hospodin mi nedopřál, abych rodila, vejdi tedy k mé otrokyni, snad budu mít syna z ní." Abram Sárjiny rady uposlechl. ³ Vzala tedy Abramova žena Sárj svou otrokyni, Hagaru egyptskou, deset let po tom, co se Abram usadil v kenaanské zemi, a dala ji svému muži Abramovi za ženu. ⁴ I vešel k Hagar a ona otěhotněla. Když viděla, že je těhotná, přestala si své paní vážit.

Abraham se snažil přinést spásu svým vlastním přičiněním. Tento „syn“ zplozený s Hagar byl narozen podle těla.

Galatským 4:29 Ale jako tenkrát ten, který se narodil pouze z těla, pronásledoval toho, který se narodil z moci Ducha, tak je tomu i nyní.

Naproti tomu Izák byl narozen podle zaslíbení daného Bohem. Izmael vzešel z Abrahamova vlastního úsilí. Izák vzešel z Božího zaslíbení.

Galatským 4:23 Ten z otrokyně se narodil jen z vůle člověka, ten ze svobodné podle zaslíbení.

4. Izmael, který se narodil z těla, byl synem služky, a proto byl otrokem. Naproti tomu Izák se narodil z Ducha a byl potomkem svobodné ženy, a proto byl svobodný.

Galatským 4:22 Čteme tam, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze ženy svobodné.

5. Protože byl Izmael otrokem, neměl žádné právo na dědictví, které Bůh zaslíbil. Na druhé straně měl Izák právo podědit všechna zaslíbení, která patřila jeho otci Abrahamovi.

Galatským 4:30 Co však říká Písmo? 'Vyžeň otrokyni i jejího syna, neboť syn otrokyně nebude dědicem spolu se synem svobodné.'

Genesis 21:10 Řekla Abrahamovi: "Zapud' tu otrokyni i jejího syna! Přece nebude syn té otrokyně dědicem spolu s mým synem Izákem."

6. Syn, který byl zrozen podle těla, byl nepřítelem syna, který byl zrozen podle Ducha.

Galatským 4:29 Ale jako tenkrát ten, který se narodil pouze z těla, pronásledoval toho, který se narodil z moci Ducha, tak je tomu i nyní.

Proto nemohli zůstat spolu v jedné rodině, ale jeden z nich musel odejít.

7. Bůh řekl Abrahamovi, aby poslal služku a jejího syna pryč. Ježíš řekl, že otrok nebude bydlet v domě navždy.

Jan 8:35 Otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn.

Význam Galatským 4.

1. Apoštol Pavel porovnává Jeruzalém své doby se služkou Hagar a horou Sínaj v Arábii. Říká Židům, svým vrstevníkům, že jsou v zajetí i se svými dětmi.

Galatským 4:24-26 ²⁴ Je to řečeno obrazně. Ty dvě ženy jsou dvě smlouvy, jedna z hor Sínaj, která rodí děti do otroctví; to je Hagar. ²⁵ Hagar znamená horu Sínaj v Arábii a odpovídá nynějšímu Jeruzalému, neboť žije v otroctví i se svými dětmi. ²⁶ Ale budoucí Jeruzalém je svobodný, a to je naše matka

Poznámka: Stejně tak jako Abraham, který zplodil Izmaele ze své vůle, se Židé snažili vybudovat svoji vlastní spravedlnost postavenou na svých činech místo toho, aby přijali Ježíše. Tento postoj můžeme vidět v situaci na hoře Sínaj, kde Izrael Bohu řekl:

Exodus 19:8 Všechn lid odpověděl jednomyslně: "Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil." Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu.

Mysleli si, že jsou schopni dodržovat zákon ze své vlastní síly. Nepochopili, že musí být znovuzrozeni, a že zákon musí být napsán v jejich srdcích.

Jeremiáš 31:31-34 ³¹ "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novu smlouvu. ³² Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův. ³³ Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ³⁴ Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: »Poznávejte Hospodina! « Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpustím jim jejich nepravost a jejich hřích už nebudu připomínat."

2. V listu **Římanům 8:1-17** vysvětluje apoštol Pavel téma **Galatským 4:21-31**. Když jsme zrozeni z našich matek, jsme otroci. S naším prvním narozením je něco špatného. Narodili jsme se do rodiny prvního Adama a to nám přináší otroctví, zatracení a smrt.

Římanům 8:8 Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.

Stejně jako Abraham, nemůžeme ani my udělat nic, abychom spasili sami sebe vlastními silami.

3. Apoštol Jan nám říká, že jen ti, kteří přijmou Ježíše, se stanou Božími dětmi.

Jan 1:12-13 ¹² Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. ¹³ Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha.

4. Když jsme znovuzrozeni, tak Bůh posílá Ducha svého Syna do našich srdcí a my se stáváme Bohem adoptovanými syny a nejsme již otroky.

Galatským 4:5-7 ⁵ aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny. ⁶ Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče. ⁷ A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.

Římanům 8:13-17 ¹³ Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. ¹⁴ Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. ¹⁵ Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! ¹⁶ Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. ¹⁷ A jsme-li děti, tedy i dědicové - dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.

5. Když jsme synové a ne otroci, tak se stáváme dědici Boha skrze Krista. Všechna zaslíbení, která Otec dal Ježíši, patří také nám, protože jsme Jeho bratři a sestry.

2. Korintským 1:20 Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno 'Ano'. A proto skrze něho zní i naše 'Amen' k slávě Boží.

6. Tak jako Izmael a Izák byli nepřátelé, tak i Duch a tělo válčí proti sobě.

Římanům 8:7 Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídit Božímu zákonu.

Galatským 5:16 Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost.

7. Tak jako Abraham měl vyhostit Izmaele, tak i ti co patří Kristu, mají ukřižovat své tělo se všemi vášněmi.

Galatským 5:24 Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony.

Stát se Kristovým semenem.

1. V listu **Galatským 4:21-31** apoštol Pavel překvapivě říká, že Jeruzalém jeho doby byl v zajetí. Jinými slovy, že Židé byli semenem Hagar a ne Sáro. Říká, že Židé jeho doby, byli potomky Izmaele. Jinými slovy Židy nazývá Araby.

2. Pavel ovšem neuráží ani Araby ani Židy. Jednoduše říká, že když jsou lidé v Kristu, tak etnické pozadí nehraje žádnou roli.

Galatským 3:26-29 ²⁶ Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. ²⁷ Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. ²⁸ Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. ²⁹ Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.

3. Pro Pavla nejsou všichni Židé opravdovými Židy.

Římanům 2:28 - 3:1 ²⁸ Pravý žid není ten, kdo je jím navenek, a pravá obřízka není ta, která je zjevná na těle. ²⁹ Pravý žid je ten, kdo je jím uvnitř, s obřízkou srdce, která je působena Duchem, nikoli literou zákona. Ten dojde chvály ne od lidí, nýbrž od Boha.

^{3:1} Má tedy Žid nějakou výhodu? Má obřízka nějakou cenu?

4. **Římanům 9:6-8** ⁶ Ne že by slovo Boží selhalo. Vždyť ne všichni, kteří jsou z Izraele, jsou Izrael, ⁷ ani nejsou všichni dětmi Abrahamovými jen proto, že jsou jeho potomci, nýbrž 'z

Izáka bude povoláno tvé potomstvo', to jest: ⁸ dětmi Božími nejsou tělesné děti, nýbrž za potomky se považují děti zaslíbené.

5. Ježíš vyjadřuje stejnou myšlenku v evangeliu Jana 8:32 a 8:36.

Jan 8:32 Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými."

Jan 8:36 Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.

Poznámka: Ježíš zde vyjadřuje myšlenku, že být Židem nebo Arabem podle svého původu není podstatné. Co je důležité, je akceptovat Ho jako svého Spasitele. Kdyby Židé a Arabové přijali Krista jako svého Spasitele, tak by se stali skutečným semenem Abrahama. Pochopili by, že jsou členy stejné rodiny a válka mezi nimi by skončila.

6. Kdysi byl apoštol Pavel extrémně namyšlený a pyšný na svůj původ.

Filipským 3:3-6 ³ Neboť pravá obřízka jsme my, kteří duchem sloužíme Bohu, chlubíme se Kristem Ježíšem a nedáme na vnější věci - ⁴ ačkoli já bych měl proč na ně spoléhat. Zdá-li se někomu jinému, že může spoléhat na vnější věci, já tím víc: ⁵ obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebrejů; jde-li o zákon - farizeus; ⁶ jde-li o horlivost - pronásledovatel církve; jde-li o spravedlnost podle zákona, byl jsem bez úhony.

Když ale objevil Ježíše, tak se všechno změnilo.

Filipským 3:7-8 ⁷ Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. ⁸ A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic,

Příběhy z Ježíšova života.

1. Když Ježíš potkal Natanaela, tak mu řekl:

Jan 1:47 Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází a řekl o něm: "Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti."

Co z Natanaela dělalo pravého Izraelitu, bylo jeho svědectví o Kristu.

Jan 1:49 "Mistře", řekl mu Natanael, "ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele."

2. Když se Ježíš setkal se samařskou ženou, řekl jí:

Jan 4:21-24 ²¹ Ježíš jí odpoví: "Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. ²² Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. ²³ Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili. ²⁴ Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě."

3. Nikodém byl členem Sanhedrinu, když mu Ježíš řekl:

Jan 3:3-7 ³ Ježíš mu odpověděl: "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží." ⁴ Nikodém mu řekl: "Jak se může člověk narodit, když už je starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit." ⁵ Ježíš odpověděl: "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího." ⁶ Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. ⁷ Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu.

Poznámka: Fyzické narození neznamena pro spásu člověka nic. Záleží na narození duchovním. V obou těchto textech Ježíš zdůrazňuje, že existuje jen jedna cesta do Božího království. Ta cesta je přijmout Ho jako svého Pána a Spasitele.

4. V Janově evangeliu osmé kapitole je příběh, kde se Ježíš setkává s Židy a oni Mu říkají, že Abraham je jejich otcem.

Jan 8:39 Odpověděli mu: "Náš otec je Abraham." Ježíš jim řekl: "Kdybyste byli děti Abrahamovy, jednali byste jako on.

Ježíš uznává, že jsou Abrahamovými dětmi.

Jan 8:37 Víím, že jste potomci Abrahamovi; ale chcete mě zabít, neboť pro mé slovo není u vás místa.

Poté jim ale řekl kdo je jejich skutečným otcem.

Jan 8:44 Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.

Jan 8:56 Váš otec Abraham zajásal, že spatří můj den; spatřil jej a zaradoval se."

Ale Židé Ho chtěli zabít.

Jan 8:59 Tu se chopili kamenů a chtěli je po něm házet. Ježíš se však ukryl v zástupu a vyšel z chrámu.

Pro Židy bylo důležitější být fyzickým potomkem Abrahama než mít duchovní vztah s Ježíšem.

5. Poznámka: Když Abraham viděl Kristův den a byl šťastný, tak je logické, že farizeové a zákoníci nebyli Abrahamovými dětmi. Z tohoto textu vyplývá, že existují dva druhy Izraelitů. Fyzičtí potomci Abrahama a duchovní potomci. Dále vidíme, že praví potomci Abrahama jsou ti, kteří akceptují Ježíše jako svého Spasitele a očišťují se od hříchu.

Jan 8:34-36 ³⁴ Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu. ³⁵ Otroek nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. ³⁶ Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.

Všichni ostatní jsou dětmi ďábla. Aby člověk mohl být pravým Izraelitou, musí mít duchovní vztah s Ježíšem tak, jako ho měl Abraham. Fyzická spřízněnost neznamena nic.

Shromažďování a rozptylování.

1. Když byl Izrael ve Starém zákoně Bohu neposlušný, tak jim řekl, že je rozptýlí mezi ostatní národy.

Deuteronomium 28:63-64 ⁶³ A jako se Hospodin nad vámi veselil, když vám prokazoval dobro a rozmnožoval vás, tak se bude Hospodin nad vámi veselit, když vás bude hubit a zahlazovat. Budete vyrváni ze země, kterou přicházíš obsadit. ⁶⁴ Hospodin tě rozptýlí do všech národů od jednoho konce země do druhého. Tam budeš sloužit jiným bohům, které jsi neznal ty ani tvoji otcové, dřevu nebo kameni.

Když ale Izrael litoval svých hříchů a navrátil se k Bohu, tak jim zaslíbil, že je shromáždí.

Deuteronomium 30:3-5 ³ změní Hospodin, tvůj Bůh, tvůj úděl, slituje se nad tebou a shromáždí tě zase ze všech národů, kam tě Hospodin, tvůj Bůh, rozptýlil. ⁴ Kdybys byl zapuzen až na kraj světa, Hospodin, tvůj Bůh, tě odtud shromáždí a vezme tě odtamtud. ⁵ Hospodin, tvůj Bůh, tě uvede do země, kterou obsadili tvoji otcové, a ty ji znovu obsadíš a on ti bude prokazovat dobrodiní a rozmnoží tě víc než tvé otce.

Důležité je pochopit, že shromažďování a rozptylování nemělo co dočinění s územím. Bůh se rozhodl, že učiní zemi izraelskou svým příbytkem. Když byl Izrael rozptýlen ze země, tak byl rozptýlen od Boha. Když byl shromážděn v zemi, tak byl shromážděn k Bohu.

2. Ježíš vyřkl důležitou interpretaci týkající se o shromažďování a rozptylování.

Lukáš 11:23 Kdo není se mnou, je proti mně; kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.

3. Kaifáš řekl, že je lepší, aby zemřel jeden člověk pro národ než celý národ. Co to znamená, vysvětluje apoštol Jan.

Jan 11:51-52 ⁵¹ To však neřekl sám ze sebe, ale jako velekněz toho roku vyřkl proroctví, že Ježíš má zemřít za národ, ⁵² a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno.

4. Když Ježíš opouštěl židovský chrám naposledy, řekl:

Matouš 23:37-38 ³⁷ Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechťeli jste! ³⁸ Hle, váš dům se vám ponechává pustý.

5. Ke svým učedníkům Ježíš řekl:

Matouš 18:20 Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich."

Svatá země je tedy tam, kde se dva, nebo tři shromáždí v Kristově jménu.

6. Shromažďování ke Kristu bylo naplněno v den letnic.

ČEP **Skutky 2:1** Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě.

NKB **Skutky 2:1** Když pak přišel den Letnic, byli všichni jednomyslně spolu.

Poznámka: Co dělá z člověka skutečného Izraelitu, není to, že je shromážděn ve Svaté zemi, ale to, že je shromážděn u svatého Boha. Když žiješ ve Svaté zemi, ale odmítl jsi svatého Boha, tak jsi rozptýlen.

Poslední návštěva chrámu.

1. Když Ježíš triumfálně vstoupil do Jeruzaléma, vešel do chrámu Boha. Pak vyhnal všechny kupující a směnárníky a nazval chrám Můj dům.

Matouš 21:12-13 ¹² Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří, zpřevracel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů; ¹³ řekl jim: "Je psáno: '**Můj dům** bude zván domem modlitby', ale vy z něho děláte doupe lupičů."

2. Když Ježíš opustil Jeruzalémský chrám naposledy, řekl Židům:

Matouš 23:38 Hle, váš dům se vám ponechává pustý.

Ježíš už nepovažoval chrám za svůj příbytek.

3. V Bibli reprezentuje fíkovník a vinná réva izraelský národ.

Ozeáš 9:10 Jak hrozny na poušti našel jsem Izraele, jak první plody fíkovníku, ty nejranější, spatřil jsem vaše otce. Oni však odešli za Baal-peórem, zasvětili se té ohavě a stali se ohyzdami jako jejich miláček.

4. Šest měsíců před tím, než Ježíš začal svou veřejnou službu, varoval Jan Křtitel farizee, aby se nechlubili, že jsou Abrahamovými potomky.

Matouš 3:9 Nemyslete si, že můžete říkat: 'Náš otec je Abraham!' Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.

Pak jim také řekl:

Matouš 3:10 Sekera je už na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně.

5. Když Ježíš vyprávěl podobenství o fíkovníku, tak Jeho služba v tom okamžiku trvala dva a půl roku.

Lukáš 13:6-9 ⁶ Potom jim pověděl toto podobenství: "Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl. ⁷ Řekl vinaři: 'Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?' ⁸ On mu odpověděl: 'Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím. ⁹ Snad příště ponese ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit'."

Fíkovník nepřinesl plody po tři roky. Ježíš ale prosí svého Otce, aby strom mohl růst ještě celý rok, a teprve potom, pokud nepřinese žádné ovoce, byl poražen.

Poznámka: V této době uplynuly tři roky, když Jan Křtitel počal kázat. Pro Ježíšovu službu zůstal poslední rok a Ježíš řekl Izraelcům: Přines ovoce, nebo budeš vyťat.

6. Ke konci své služby viděl Ježíš v dálce fíkovník, který neměl žádné plody. Proklel ho a řekl:

Marek 11:14 I řekl mu: "Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce!" Učedníci to slyšeli.

Když Ježíš příští den míjel tento strom, byl uschlý od kořenů.

Marek 11:20 Ráno, když šli kolem, uviděl ten fíkovník uschlý od kořenů.

7. V podobenství o neplodné vinici řekl Ježíš židovským vůdcům:

Matouš 21:43 Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.

Vinice nenesla ovoce, protože nebyla spojena s Ježíšem.

Jan 15:1-10 ¹"Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. ² Každou mou ratolest, která nese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. ³ Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. ⁴ Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při mně. ⁵ Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. ⁶ Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. ⁷ Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. ⁸ Tím bude oslaven můj Otec, když ponesete hojné ovoce a budete mými učedníky. ⁹ Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. ¹⁰ Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.

Jen ti, kteří jsou opravdu spojeni s Ježíšem, přináší hojné ovoce, totiž ovoce Ducha.

8. Ježíš jasně řekl Židům, že jim bude království Boží odňato a dáno národům, které ponesou ovoce.

Matouš 21:43 Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.

Ježíš také všechny varoval.

Matouš 21:44 Kdo padne na ten kámen, roztříští se, a na koho on padne, toho rozdrtí."

9. Ježíš oslovuje zákoníky a farizee slovy:

Matouš 23:32 Dověrte tedy činy svých otců!

Matouš 23:35 aby na vás padla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše syna Bachariášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem.

Matouš 23:38 Hle, váš dům se vám ponechává pustý.

10. Poznámka: Okamžitě po těchto slovech opustil Ježíš chrám, posadil se na Olivetské hoře a popsal zkázu Jeruzaléma.

11. V Lukášově evangeliu 19:41-44, předpovídá Ježíš strašné soudy, které dopadnou na Jeruzalém a vysvětluje důvod i proč.

Lukáš 19:41-44 ⁴¹ Když už byli blízko a uzřel město, dal se nad ním do pláče ⁴² a řekl: "Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím. ⁴³ Přijdou na tebe dny, kdy tvoji nepřátelé postaví kolem tebe val, obklíčí a sevrou tě ze všech stran. ⁴⁴ Srovnají tě se zemí a s tebou i tvé děti; nenechají v tobě kámen na kameni, poněvadž jsi nepoznalo čas, kdy se Bůh k tobě sklonil."

Židé byli vyvoleným národem, který měl připravit svět na příchod Mesiáše. Nejenže to neudělali, ale ani oni sami Jej nepřijali.

12. Je pozoruhodné, že v Genesis 5 máme genealogii spravedlivých lidí od Adama až po Noema. V Genesis 11:10-26 najdeme genealogii spravedlivých lidí od Šéma po Abrama. V Matoušově evangeliu 1: 2-16 máme genealogii od Abrahama až po Ježíše. Po příchodu Ježíše už není žádný důvod pro další genealogie. To dokazuje, že důvodem genealogií bylo ukázat jak Bůh zachraňuje svatou linii, ze které měl přijít Mesiáš. Kdo patří Kristu, je členem Jeho genealogie.

Shrnutí.

Jestliže Boží pravý Izrael dneška není doslovný židovský národ, a jestliže máme chápat Izrael jako duchovní a celosvětový, pak ti, kteří se dívají na střední východ jako naplnění biblických prorocství, se mýlí. Poslední válka nebude vybojována mezi Araby a Židy, ale mezi těmi, kteří skutečně přijali Ježíše a těmi, kteří Ho nepřijali. To znamená, že všechny takzvané "židovské výrazy" musí být interpretovány na církev. Poslední válka proti ostatku semena ženy bude celosvětová válka proti ostatku Ježíšovi církve.